

КОЧИЋКО

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „ПЕТАР КОЧИЋ“ ЗЕМУН

НАШИ УЧЕНИЦИ

ЦРТАМО

ПЕВАМО

ПИШЕМО

УЧИМО

Петар Кочић

„КОЧИЋКО”
лист ученика ОШ „Петар
Кочић” Земун

ИЗДАВАЧ:
ОШ „Петар Кочић”

ЗА ИЗДАВАЧА:
Светозар Николић, директор
школе

УРЕДНИЧКИ ТИМ:
Весна Босић
Неда Лојовић
Милан Атанацковић
Јелена Вујић
Милош Шијаковић
Александра Марковић
Никола Савић
Ања Васовић

РЕДАКЦИЈА:
Данијела Вукосављевић
Летица Шуша
Јелена Вујић
Звездана Димитријевић
Маја Бибершић
Дарко Дробњак
Мирослав Захаријев
Тијана Спасојевић 5/3
Миња Алексић 5/3
Јована Бићанин 7/3
Ивана Драгишић 7/3
Анастасија Ристић 7/3
Игор Новаковић 7/1
Младен Јовановић 7/1
Јана Радивојевић 7/2
Маја Димчић 8/1
Маша Девић 8/3
Валентина Тепишић 8/3
Милица Мамонтов 8/3

ТЕХНИЧКА ОБРАДА:
Весна Босић
Милан Атанацковић

ФОТОГРАФИЈА:
Милан Атанацковић

ШТАМПА:
штампарија

ТИРАЖ: 300

АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ:
ОШ „Петар Кочић”
Првوماјска 79
Земун
Тел. 011/2196-149

Насловна страна: Урош
Предић „Свети Сава
благосиља Српцад”

јануар, 2014.

Прослава Савиндана

Још за живота веома поштован, архиепископ Сава Немањић упокојио се у Трнову (Бугарска) 14. јануара 1236. г. Након што је проглашен за светитеља, овај дан је уписан у црквени календар Православне цркве у Србији и обележен црвеним словом. Тиме се показује углед који је светитељ имао у народу и након своје смрти. Тог дана се служи света Литургија, а све школе тај дан прослављају као своју славу.

Срби у Хабзбуршкој монархији славили су га као свог заштитника и одлуком власти од 1774. године Савиндан је прихваћен као народни празник. Постоји сачуван запис из 1806. године у коме се наводи прослава испред цркве у Будиму коју је пратила музика. Након само неколико година забележена је прослава Светог Саве у **Земуну** где је проглашен за заштитника српских школа, а 1812. године уведена је прослава Савиндана као школске славе, прво у Војводини, а касније и у Србији.

По ослобођењу од турске власти, кнез Милош 1823. проглашава дан Светог Саве за народни празник (данас бисмо рекли државни). Законом из 1841. овај дан је одређен за празник свих српских школа.

Прославу школске славе прати и приредба у школи. Тако је и код нас, али пре тога ученици одлазе на Литургију у нашу парохијску цркву, цркву Свете Тројице. Након Литургије група ученика заједно са ученицима околних школа одређује неколико пригодних песама и том приликом добијају и пакетиће. Други део прославе се одвија у школи када долази наш свештеник отац Лазар који се помоли за све нас, освешта жито и пресече колач. Након овог свечаног обреда, наставници и ученици наше школе обрадују нас занимљивим програмом.

Јелена Вујић, вероучитељ

Прослава Савиндана у нашој школи

Веома давно живео је један млади принц. Био је необично мудар, богат и леп. Сва врата светске славе и уживања била су му отворена. Али, нешто у њему одвраћало га је од свих тих чари и привлачности света за којима су милиони осталих људи жудели. И једнога дана, тајно од својих родитеља, он заваља траг дворској пратњи и побеже у једно пусто место где се настани као сиромашни странац. Једина жеља му је била да своју душу осветли Божјом истином и вољом и да само Њему служи.

Много година касније, овај краљевић, вођен Божјом руком, врати се из пустиње у своју земљу као принц цркве и духовни вођа своје нације за сва времена. Иако је био без деце, он је кроз векове постао отац милиона и милиона својих духовних синова и кћери.

владика Николај Велимировић

Кочић и данас међу нама

ИЗ ДРУГОГ УГЛА

Када би се наш Кочић пробудио из тог свог битисања у својој вјечитој кући, видео би он немарлук, и то штошта немарног и карног.

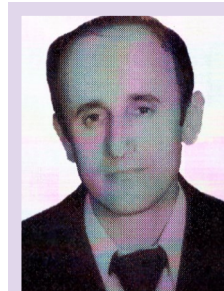
Видио би немарлук садашњег човјека за будућност људи који се рађају. Забољела би Кочића она његова рањена душа, што му је одавно ранише Турци и Аустроугари, кад би видео како се радије све туђе прихвата. Да, туђе се прихвата одмах да је лијепо, корисно, учено и да треба тако. У овом прихватању туђег, своје се све лијепо и корисно одбацује, понижава и заборавља. Погледајмо само испред себе и око себе каква нам је средина живљења. Све нам је на страном језику, имена, називи, рекламе и слова из туђег писма.

Дјецо наша, гдје нам је наша ћирилица од тридесет слова што је саставио Вук Караџић?

Када би све ово што се рече Кочић сад видео, намрштио би он оно своје високо горштачко чело и рекао: „Не!“ Рекао би туђем: „Не испред нашег, јер ниси ни љепше ни прече од нашег свега“. Љепша је наша земља, слобода, сунце и наше радости са којима лијежемо и са којима се будимо. Не дајмо, дјецо наша, љепоте живота, рекао би Кочић.

Учите, дјецо наша, писменост у својим школама, помозите својим родитељима и учитељима, који вас уче да одрастете у праве и поштене људе, у њиховим бригама. Помажите једни другима у учењу и да успешно савладате све задатке у учењу и нашем владању. Немојте, дјецо, потезати за туђим димовима и инјекцијама, за оним што вас трује и не да вам да одрастете у праве људе. Учите ви, дјецо, и светске науке и културе, али научите прво своје.

Своје стално понављајте, јер „понављање је мајка учења“!

Јован Чалакић, књижевник

О аутору текста

„Ко искрено и страсно љуби Истину, Слободу и Отаџбину, слободан је и неуништив као Бог, а презрен и гладан као пас“, написао је Петар Кочић, а потврђују судбине његових сународника већ готово један век. На том Кочићевом путу сретате и књижевну мисао Јована Чалакића, дугогодишњег пријатеља наше школе и посебног ствараоца прозне речи, која је једна од најбољих краишких путоказа.

Јован Чалакић рођен је 1941. године у селу Вилусима недалеко од родног места Петра Кочића, села Стричића. Његов живот обележила су лутања још од ране младости, а књижевно стваралаштво Крајина – тамо где је стао Кочић, наставио је Чалакић. Своје књижевно дело најчешће је чврсто повезивао са ставом о друштвеном животу. Мотиви његових дела проткани су описима положаја босанског човека и саосећањем са његовим тегобама и патњама. Пише о једном тешком времену, људским наравима, сиромашним, али успешним Краишницима. Своја осећања, идеје и ставове уметнички уобличава у прози кроз изванредну издржљивост, мудрост и пожртвовање својих ликова.

Свој књижевни рад наш писац је започео песмама, а прва књига „Моја Крајина“ (1996) збирка је приповедака посвећена босанском завичају. До данас је објавио књиге приповедака *Раскрића Балкана* (1999), *Судбина народа* (2004), *Рађање земље* (2005) и *Дотрајала земља* (2008). У њима живи Босанска Крајина, њени људи, природа и сећања; све оно што мора бити отргнуто од заборава, оно што је својим делом зачео још Кочић, а што мора остати да траје.

БАК

... Стигосмо у школу, капија од тараба, са два крила, затворена и дрвеном кључаоницом закључана на средини. Улазило се, преко прелаза, један по један ђак у школско двориште. Школа, велика бијела, фришко окречена, прозори јако велики, пола зида заузимају ал' испреграђивани у мања окна, јер кад удари лопта или камен, разбије се само једно окно.

У дворишту неколико јабука, околу живица од трња. Са друге стране школе мали паркић и извор са питком водом, која је љети ледена а зими врућа таман за купање.

Зазвони школско звоно, дјеца викнуше УРА, ускомешаше се, потрчаше на улаз у учионице. Отуда изађе учитељ, дјеца стадоше, нико више ни ријечи, он стоји, гледа по нама као да нас броји. Учитељ висок, млад црномањаст, благог погледа... Сколони се у страну, ми један за другим уђосмо у разред, посједашмо ко ће нађе мјесто, уђе и учитељ за нама, под лијевом руком носи велику теку то бјеше дневник, у десној руци носи креду, дрвени штапић и земљописну карту. Туј су заједно први и трећи разред, а у другој учионици други и четврти разред ...

(одломак из приповетке из збирке „Моја Крајина“)

ИЗ УЧЕНИЧКИХ РАДИОНИЦА

ХРАМ СВЕТОГ САВЕ –
МОНУМЕНТАЛНОСТ ДУХОВНЕ МИСЛИ СРБА

У срцу Београда, на малом брежуљку уздиже се највећи и најлепши православни храм на свету – Храм Светог Саве.

У мраку турског ропства српски народ се окупљао око моштију свог свеца које су се налазиле у манастиру Милешева. Оне су му биле извор вере, наде, љубави и слободарске свести, а Турци се уплашише мртвог светитеља и његове свете мошти спалише. Те давне 1594. године плач и лелек проломи се Србијом док је горела ломача на Врачару.

... „Синан-паша ватру пали,
тело Светог Саве спали;
ал’ не спали славе,
нити спомен Саве!”...

Он је остао да живи у срцима и души свог народа који је у његову славу, на месту где су мошти спаљене подигао велелепно здање. Када га човек угледа белог и блиставог, на пространом платоу испред кога жуборе фонтане, остане задивљен, а уласком у њега, телом проструји мир и спокој.

Свети Сава је у посланици написао: „Мир Божји нека се излије у срца ваша и онога који вас благосиља, а оне који вам зла чине проклињем, да не буде на њима милост Божја, ни на домовима њиховим...”

Ове речи као да и данас одзвањају у тишини његовог велелепног храма.

Игор Новаковић 7/1

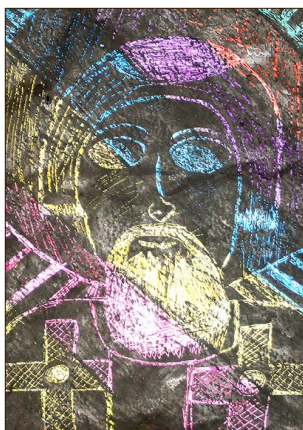
ХРАМ СВЕТОГ САВЕ

Велики храм народа српског
На Врачару, у престоном граду
Ти растеш из мученичког праха
За славу и част своје стаду.

Ту мирише живоносни миомир
Открива нам тајну, веру,
Светосавски храм не припада ником,
Ми припадамо њему.

На месту спаљења моштију свеца
У давном шеснаестом веку
Ти растеш неизрециво и бесконачно
У славу и част божијем човеку.

Исидора Симић 7/2

Андрејана Јевић 4/3

СВЕТИ САВА

Кад је Сава био мали,
необичан он је био.
Још док су га Растко звали
читао је и учио.

Учио је путујући,
то му беше прва брига.
Пртљаг му је био лаган –
папир, перо, реч и књига.

Као да је био ратник,
то о њему учили смо,
борио се за свој народ,
за његову реч и писмо.

У манастир отишао,
Мислио је – тако треба.
Из маленог манастира,
Винуо се он пут неба.

Павле Мићановић 7/3

ХРАМ СВЕТОГ САВЕ

Улазим у Храм Светог Саве
поносно подигнуте главе,
гледам на зидовима иконе
и људе што се богу моле.

Тихо сам речи говорила
Светом се Сави захвалила,
што се за српство борио
и прве школе оснивао.

Много нам је оставио
у књигама од заборавља сачувао,
законоправила поклонио,
за самосталност цркве се изборио.

27. јануар све школе славе,
певају се песме светитеља Саве
и свако ново стечено знање
према Светом Сави је поштовање.

Хвала ти Свети Сава,
мудра и племенита главо,
спавај мирно и спокојно.
Ми ученици и наставници
твоје дело настављамо
од заборавља заклањамо.

Анђела Павловић 5/3

СВЕТИ САВА

Свети Сава –
најмудрија српска глава!
Учио нас раду, учио нас реду,
да у слози живимо,
да се сви помиримо.

Бити вредан, бити поштен
то је право благо!
Ал' паметан бити,
срећа је највећа!

Свети Сава посматра нас с неба,
знањем својим помаже
кад год нам затреба.

За све нас он се Богу моли,
Јер сву децу света Свети Сава воли!

Филип Завишић 3/2

Српска слава

Данас широм белог света,
свугде где се српски збори,
"Ускликнимо светом Сави",
побожна се песма ори.

Данас свака српска кућа,
уз молитве богу свете,
Светом Сави свећу пали
и зелене венце плете.

Милош Марковић 3/1

КРОЗ САВИН ПРОЗОР

Оставио царске дворе,
отишао Светој гори
да се за сав српски народ
драгом Богу страшно моли.

Основ'о је српску цркву,
оснивач је српске школе,
учио је, мирио је...
зато њега Срби воле.

Бранио је Бога свога,
заувек му веран био,
православље темељио
и прозоре отворио.

Сад се и ја кроз прозор Савин
загледах у бољи свет
и постадох заувек
његове школе цвет.

Виолета Јацић 6/3

ЗИМСКЕ ЧАРОЛИЈЕ И РАДОСТИ

БОЖИЋ - ПРАЗНИК ХРИСТОВОГ РОЂЕЊА

Христово рођење, које се десило у граду Витлејему (у данашњем Израелу) прослављамо на Божић – највећи празник после Васкрса. У првим вековима хришћанства Рођење Христово није постојало као засебан празник. Црква је већи значај придавала крштењу. Тако се Рођење Христово прослављало заједно са Богојављањем, 19. јануара

Одвајање Божића и прослављање као посебног празника 7. јануара десило се у Риму, у IV веку, и потиче од давања хришћанског садржаја паганском празнику непобедивог сунца, који је слављен у току зиме. Култ сунца био је владајући пагански култ у то време, и Црква је, славећи истинско, духовно сунце – Христа – дала дубљи смисао паганским симболима. Празник Рођења врло брзо је пренет на Исток.

Данас око датума прослављања Божића, хришћанство је подељено. Православна црква у Србији, Русији, Грузији, Јерусалиму, Сирији, Египту и на Светој Гори слави Божић по старом календару, 7. јануара. Остале Православне цркве, Римокатоличка и Протестантска црква славе 25. децембра, тј. по новом календару.

Многи народни обичаји везани су за сам Божић и Бадњи дан (бадњак, чесница, уношење сламе у кућу...), као и за недеље које претходе Божићу (Детинци, Материце и Оци). На Бадње вече домаћин уноси бадњак (током дана можемо га оставити у предсобљу) када га домаћица посипа житом. Слама се посипа по просторији или се ставља испод стола (подсећа на сламу из јасала на коју је Богородица положила тек рођеног Христа). У сламу се стављају слаткиши које деца траже пијучући као пилићи. Пред вечеру, која је посна јер је Божићни пост, окади се кућа, запали свећа и породица заједно прочита молитву. Током обеда ломи се чесница. Негде се то ради на сам Божић.

Ујутру на Божић у кућу долази положајник. Поздравивши домаћине са: „Христос се роди!“ пали бадњак (може и на пламену свеће симболично запалити гранчицу бадњака). Након тога породица одлази на Литургију на којој се читају делови Јеванђеља о рођењу Спаситеља.

Код католичких верника је обичај да се на Бадње вече и Божић одлази на поклон јаслама Богомладенца које се импровизују у свим њиховим храмовима.

Догађај Христовог рођења, доласка Сина Божијег међу људе, показује нам да нас Бог не оставља. Као што Бог показује љубав према човеку, и ми људи треба да покажемо да имамо љубави једни за друге. Једино ћемо тада на прави начин прославити и прослављати Божић и показати да заиста верујемо да је Он наш Спаситељ.

Христос се роди!

Ваистину се роди!

Јелена Вујић, вероучитељ

БОЖИЋНО ЈУТРО

Божично јутро полако свиће,
радосно устају сви,
данас се слави, весела биће,
Божич волимо сви.

Рођење Спаситеља данас се слави,
родила се душа чиста,
мама свакаке ђаконије прави,
све у славу нашег Христа.

Чесница на столу лепа блиста,
слама под ногама шушти,
душа нам свима радосна, чиста,
кућа од весела пршти.

Пресвета Богородица родила Христа,
спасење да да свима,
дечија душа да остане иста
и кад седа коса заблиста.

Сара Огњевих V-2

БОЖИЋНА ПЕСМА

Чудо доброте
Увек се осети у снежном децембру,
Када од снега пут не видиш,
А добротом га просветлиш.

Чудо доброте
Увек видиш у срцу свом
Када љубав осетиш,
Лоше добротом замениш.

Чудо доброте-
Сви га имају.
Неко зна, неко не-
Сви драги људи су битни,
Никад заборављени, увек у срцу
чисти.

Чудо доброте
Има свако од нас знај,
Оно је лепо, ал' га нажалост
Ретко видим ја.

Предраг Бендаревић VII/1

БОЖИЋ

Кад бадњаке потпалимо,
почињемо да славимо,
уз црквено ноћно бдење
и ново Христово рођење.

Уз молитве и веселе,
услиши нам Боже жеље
да будемо увек здрави
и пред тобом увек прави.

На овалу печеница,
на столу је и чесница,
црно вино и још тога
за рођење Христа Бога.

Тамара Секулић V-1

БОЖИЋНА ПЕСМА

Један дечак мали
крнуо је сам
на пут далеки
да оствари свој сан.

Његов сан је био
да посети село
у коме ирваси живе весело,
где патуљци раде по цео дан
да остваре Божићни план.

У жељи да виде великог Деду
деца се тискају у колони по реду.

Тај Деда осмехе мами
на лицима деце оставља траг,
по снежном путу чаролију пише,
децо, и ове године Деда Мраз стиже!

На путу до тамо срели су вука
како за мајком тужно кука.
Она га оставила самог у снегу
да потражи храну
на другом брегу.

Спасише га од зиме,
пружише му љубав
и мало тоpline.

СТИГОШЕ У СЕЛО
насмејани сви
да дочекају Божић
тај празник весели.

Сара Стевановић 6-2

СВЕТИ САВА

Молимо те Свети Саво,
Светитељу, српска славо,
Моли бога-Духа-Сина
Да у свету мира има.

Да на замљи влада слога,
Да смо близу Оца Бога,
Да се слажу син и тата,
Да на свету нема рата,
Да се воле брат и сеја,
Да је српска земља цела.

Да буде она Србија стара
Свуд у свету поштована
Што за њу си се борио,
Први нам је ти створио.

Нек нам твоја рука крепка
Подари напретка,
А анђео бели манастира твога
Милост за нас тражи
Од Господа Бога.

Страхиња Радовановић 7-1

Миљана Ђирић 6/3

Миња Визи 5/1

Тара Чупић 5/3

Жика Топрек 7/3

Катарина Милановић 5/3

цртамо и сликамо

Марко Новаковић 6/3

Никола Перовић 6/2

Андрејана Ступар 5/1

Ђерић Душан 8/3

Сандра Величковић 7/1

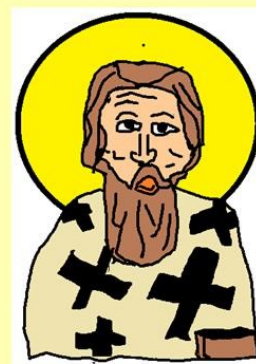
Фаик Рашитовић 5/2

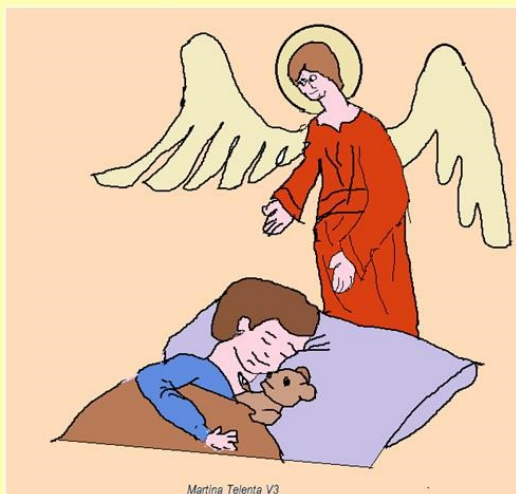
Никола Мартиновић

ШАРЕНА СТРАНА

ИЗ НАШЕ ДИГИТАЛНЕ УЧИОНИЦЕ

Тамара Секулић

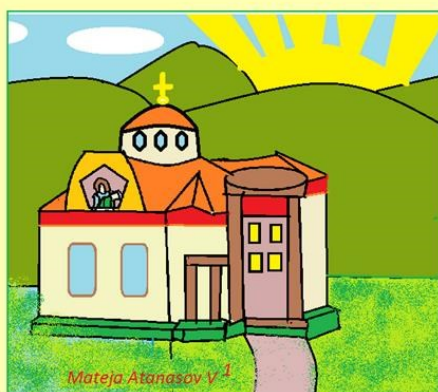
Martina Telenta V3

Мартина Телента

Andrej Spasojevic V3

Андреј Спасојевић

Mateja Atanasov V1

Матеја Атанасов

Тамара Секулић

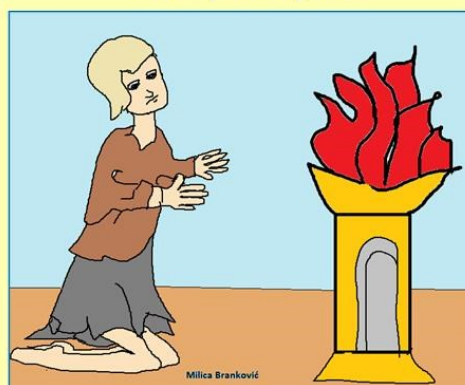

Matej Lukic V2

Маша Лукић

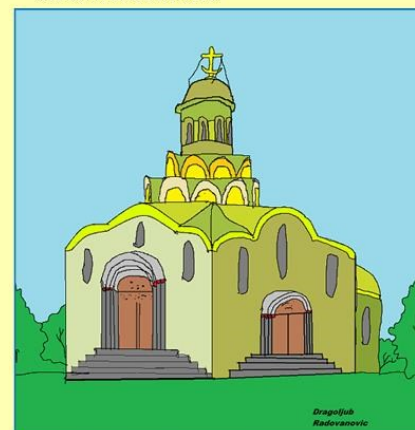

Немања Ковачевић

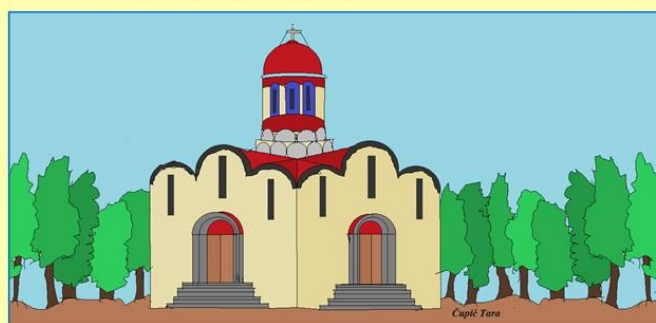
Milica Brankovic

Милица Бранковић

Dragoljub Radovanovic

Драгољуб Радовановић

Capic Tara

Тара Чупић

Tijana Spasojevic V3

Тијана Спасојевић

ИЗ ПЕРА НАЈМЛАЂИХ

ПРАЗНИЦИ И ЊИХОВЕ ЧАРИ

Полако и тихо стигла нам је зима, а са њом све њене лепоте и празници које волимо. Сваки је празник посебан на свој начин. Нову годину волим због окићене јелке, која је прекривена прекрасним украсима. Деда Мраз испуњава жеље и оставља поклоне под јелку. Тада сви домови светlucaју и буду лепо украшени. Убрзо после Нове године славимо Бадњи дан и Божић. Бадње вече је лепо јер тада се уноси бадњак, бацају се бомбоне и ораси и ужива се у разним обичајима. Божићно славље је најлепше. Породица је тада на окупу и ужива се у богатој трпези. Зато ја највише волим ове празнике који се славе у кругу породице и пуни су лепих изненађења.

НАШЕ ДРУГАРСТВО

Пружам ти, другарице,
Руку своју,
Желим да и ти мени
Пружиш своју.

Да се у велико коло
Ухвате сва деца света,
Деца црвена, бела и жута.

Будимо весели и насмејани,
Нек' нам у другарству
Пролазе дани разиграни.

Јер другарство је као сунце,
Као плави свод неба,
Које нико никада
Раставити не треба.

Јер другарство је букет
Најлепшег цвећа,
Другарство је љубав, радост и срећа.

Тијана Милошевић 6/2

Исидора Марковић 2/2

ДЕДА МРАЗ

То је један деда што поклоне дели,
за сву добру децу што су добро јели.
Што се нису тукли и за уши вукли,
за бату и секу, за друга и брата,
донеће поклоне и на твоја врата.

Растко Девин 2/2

Анђела Стојиљковић 2/2

ЗИМА

Стигла је зима у сребрним санкама,
деци је радост и срећу донела,
она тако ледена и бела.

Снега свуда има,
прекрио је брда и пропланке.
Деца се радују и
спремају санке.

Деда Мраз је поклоне спремио
да би одрасле и децу обрадовао.
Ми му руке ширимо:
„Жив нам, Деко, био!“

Душан Илинчић 2/2

ЗИМСКЕ ЧАРОЛИЈЕ

Зима, зима је, падају пахуље.
Окићена је јелка прелепим украсима.
Из баште вири Снешко Белић,
са накривљеном капом и шалом зеленим.
Деда Мраз и Нова година доносе и
поклоне деле, а пријатељи наши драги
лепе тренутке нам желе.

Теодора Димитријевић 2/2

ЗИМА

Зима је дошла у мој крај.
Сад се грудвам са сестром сваки дан.
Лепо је када пада снег и направи бели брег.
По брегу трчимо ми и санкамо се сви.
Пахуље беле новогодишње чари плету и
чаробну стазу праве Деда Мразу.

Јована Бељин 2/2

ЗИМА

Зима је дошла у мој град,
пахуље с неба падају сад.
Све су улице беле
и радости разне деле.
Зато песму завршавам сад,
на клизаљкама идем у град.
Морам понети пун жеља папирић бели,
јер Деда Мраз срећу и поклоне дели.

Анђела Ђорђевић 2/2

ЗИМА

Једног хладног јутра погледала сам кроз прозор и видела да је пао први снег.
Доручковала сам и изашла напоље, где је било већ много деце. Снег се забелео на свим крововима. Са њих су висиле леденице које су светlucaле и украшавале нашу улицу. Гране су се белеле под снегом, па су изгледале као да су обукле свечано бело одело. Животиње су се сакриле у својим зимским скровиштима. Понека куца се ваљала по снегу и играла са својим газдом. Птице су одавно одлетеле на југ, само гдегде се видео по који врабац како ужурбано скакуће.
Санкали смо се и ваљали по снегу. Руке су нам биле хладне и мокре од снежних грудви, које су летеле око нас. Промрзли, али срећни кренули смо кући.
Драги снеже, бићу тужна ако се отопиш до сутра. Волела бих да падаш сваког дана и улепшаш нам Нову годину и распуст.

Маша Тодовић 2/2

СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА

СТОНИ ТЕНИС

Стони тенис је спорт веома популаран у нашој школи. Играју га сви и редовно се одржавају турнири. Један од значајнијих турнира одржан је крајем септембра, а победници су били Вук Ружичић 8/1 и Алекса Дамјановић 7/1, који су представљали школу на општинском и градском такмичењу, освојивши екипно треће место у граду и прво у општини. Иначе, Вук Ружичић је наш најбољи стонотенисер и освајач првог места на градском такмичењу и другог места на општинском.

ФУДБАЛ

Најпопуларнији спорт код нас свакако је фудбал. Од прошле године имамо и женску фудбалску екипу. У оквиру Спортске недеље у октобру игран је турнир у малом фудбалу. Екипе су биле подељене у две категорије, а победници су беле екипе 7/3 и 6/1.

КОШАРКА

Турнир у кошарци одржан је прошле школске године у мају. То је турнир који се у нашој школи одржава поводом Међународног дана игре. На прошлогодишњем турниру учествовале су школе “Соња Маринковић”, “Гаврило Принцип” и “Петар Кочић”. Победнички пехар припао је кошаркашкој екипи нашој школи. Позивамо све заинтересоване екипе да и овог маја узму учешће на турниру.

ОДБОЈКА

Одбојка је један од најтрофејнијих спортова у нашој школи. Одличне резултате постижу и мушка и женска екипа, али свакако признање припада девојкама које су освојиле треће место на Међурегионалном такмичењу. Овогодишњи школски турнир одржан је током Дечије недеље. На турниру су учествовале екипе ОШ “Гаврило Принцип”, ОШ “Раде Кончар”, ОШ “Петар Кочић” и екипа наших гостију из Новосибирска (Радост Европе). Победничка екипа била је одбојкашка екипа наше школе. Традиција се наставља. И ове школске године одржаће се Светосавски одбојкашки турнир. Обезбеђени су пехари и награде. Позивамо вас да пријавите своју екипу.

ШАХ

Никола Веселиновић 5/2

Шах је веома занимљив спорт. Припада другој спортској групи уз ватерполо и рукомет. У шаху се троши исто снаге као и у фудбалу. Постоје разни нивои такмичења од школског до светског. На школском такмичењу шах може да игра ко жели, на општинско пролази само првих троје, на градско зависно од броја учесника, на државно првих десеторо, а на европско и светско првих троје.

Од ове школске године обновили смо шаховску секцију. Родитељ Алексе Јовића 4/3, Јован Јовић, покљонио је школи шаховску таблу, а школа је обезбедила простор у коме ће се часови шаховске секције реализовати. Руководилац секције је Ранко Гојковић, родитељ ученика Луке и Петре Гојковић, има титулу мајсторски кандидат, а координатор је Радиша Жежељ, наставник техничког образовања.

Најбољи “Кочићев” шахиста је Никола Веселиновић 5/2. Никола је почео да тренира са шест година у школи шаха “Нестор”, коју и даље похађа. Има II категорију. Сваке године се такмичи за школу, клуб “Нестор” и Шаховски клуб “Глига” из Батајнице. Професор му је Дејан Несторовић. Редовно учествује на градском такмичењу, а два пута је учествовао и на државном. Ове године освојио је ПРВО место на општинском такмичењу дечака до 12 година.

ИНТЕРВЈУ СА ...

МИРЈАНА ТРАВИЦА, наставница биологије

Како сте дошли на идеју да радите као наставник?

Моја љубав према овом позиву датира још од детињства пошто је моја мама просветни радник. Она је наставник географије. Отуда се родила и моја заинтересованост, али и љубав према овој професији.

Да ли сте одувек желели да радите у школи?

Жеља ми је била да радим у школи или да се бавим науком.

Да ли је икада постојала помисао на неку другу професију којом бисте хтели да се бавите?

Научно-истраживачки рад или микробиологија, али углавном у лабораторији.

Шта Вас је заинтересовало баш за биологију?

Одувек, од кад знам за себе, волела сам биологију, биљке, животиње и боравак у природи.

Колико дуго радите у школи и када сте почели са радом?

Радим 11 година, почела сам 2002.

Да ли сте радили само у овој школи или и у неким другим?

Почела сам са радом у Спортској гимназији и тамо сам предавала четири године, до 2006.

Каквих потешкоћа сте имали у раду са ученицима?

У принципу, нема их.

Шта је најлепше у Вашем послу?

Преношење знања.

Научиш некога, видиш да је он нешто разумео, посебно ако неко заволи овај предмет.

Водите ли неке ваннаставне пројекте?

Само у оквиру школе, еколошку секцију, односно клуб љубитеља природе.

Можете ли нам рећи нешто о томе?

Од кад сам дошла у школу 2006, секција је активна. Трудимо се колико можемо да неке ствари започнемо, организујемо, анимирамо окружење и уредимо почев од самог кабинета. Право познавање екологије је пола пута до лепоте. Чланови секције, али и њени симпатизери дају све од себе да

простор у коме учимо и дружимо се мало учине лепшим. Такође, сва деца која имају неке жеље и питања везана за биологију могу на овим часовима да поставе, чују објашњења и науче нешто више.

Које је најуспешније достигнуће Ваших ученика на такмичењима до сада?

97 поена Николић Ирене и 94 поена Савић Николе на републичком такмичењу.

Можете ли нам рећи један занимљив догађај током Вашег рада у школи?

Прошлогодишњи Сајам науке, како смо све то организовали, долазак ђака из других школа и цео тај амбијент био је интересантан. Били смо се претворили у прави мали научни центар.

Имате ли неку поруку за ђаке?

Колико год школа била тешка, захтевна, за свачију будућност је неопходна. Битно је образовање, али је још битније васпитање. Пре тога колико научите и какве оцене имате, важно је да будете васпитани и

добри људи. Без обзира кошта радио у животу, ако воли то што ради, имаће загарантован успех, и финансијски, и психички. Много битније од оцена је понашање, васпитање, и да радите оно што волите, небино шта, али да вас то испуњава и мотивише на креативност, да вам пружа личну срећу и задовољство.

Разговор водила
Јана Радојевић 7/2

СЛАЂАНА МИЛИН И АНА ЈОЈИЋ, докторка и стоматолошка сестра

Колико дуго ова амбуланта ради у нашој школи и како би описале ту сарадњу с обзиром да смо ретка школа која има стоматолошку амбуланту?

У овом простору стоматолошка амбуланта ради од 1982. г. Докторка Надежда Стојановић отворила је амбуланту и у њој радила 25 година. Већ шест година у амбуланти ради докторка Слађана Милин, а стоматолошка сестра Ана Јојић овде је од самог почетка.

Како је амбуланта

опремљена и које врсте интервенција се овде могу обавити?

Опремљеност је солидна, а материјал за рад добар. Најбоље је када деца сама дођу на превентивни преглед и када се зуби само очисте и флоришу, те интервенције су безболне.

Како побољшати културу одласка код зубара и какве су хигијенске навике наше деце?

Циљ школске амбуланте је да се побољша здравствена култура и знање о стоматологији. Сви углавном знају да перу зубе,

али наш циљ је да их научимо да то раде правилно и редовно, најмање три пута дневно. Наша деца се највише едукују током систематског прегледа који имају једанпут годишње.

Који је Ваш најчешћи савет за негу зуба и усне дупље?

Он се пре свега односи на редовну хигијену уста и зуба. Као што је важна нега зуба, тако је важна и здрава исхрана. У организам треба уносити што више млека, воћа и поврћа.

Како победити страх од зубара? Зашто се деца

толико плаше?

Редовним доласком и редовном контролом може се смањити страх, јер су тада лакше интервенције. То је и сврха постојања ове школске амбуланте.

Разговор водиле
**Ања Собоћан
Драгана Ђуровић 7/3**

ИСИДОРА РАДЕНКОВИЋ, ученица VIII разреда Математичке гимназије

Одлучили смо да за овај број школског листа интервјуишемо бившу ученицу наше школе Исидору Раденковић, која ће последњи разред основне школе завршити у експерименталном одељењу при Математичкој гимназији.

Сви у „Кочићу“ памте те по твојој упорности, дружељубивости и такмичарским резултатима. Сваки наставник хтео је да учествујеш на такмичењу баш из његовог предмета. Подсети нас које си резултате постигла на досадашњим такмичењима?

Раније сам ишла на такмичења из разних области како бих открила шта ми најбоље иде од руке и шта највише волим. Сада дефинитивно знам да су то математика и хемија. Тренутно имам једну државну награду из математике, а дипломе са градских такмичења поред математике освојила сам и из биологије и хемије.

Из којих предмета планираш да учествујеш на такмичењу ове школске године и какве резултате очекујеш?

Ове године сам одлучила да се фокусирам на математику и хемију, а у последње време размишљам и о информатици. Волела бих да сваке наредне године постигнем још боље резултате од остварених. У све увек улажем доста труда, тако је и сада, те се надам dobrim резултатима.

Какви су били твоји први утисци о Математичкој гимназији?

Ух, још увек се сећам првог дана пред капијом нове школе. Било ми је чудно што су овде скоро сви били старији од мене. Ипак, моји утисци су од самог почетка били веома позитивни. Наставници и ново друштво били

су ради да ми помогну да се што боље уклопим у ново окружење, што ми је доста олакшало прве недеље у новој средини.

Које су по теби најочљивије разлике између ове две школе?

ОШ „Петар Кочић“ и Математичка гимназија се заиста доста разликују. У Гимназији сви ученици воле природне науке, изражен је такмичарски дух, али без ривалства. Ова школа такође пружа могућност да се пронађеш и у друштвеним наукама попут географије и историје. Чини ми се да се у „Кочићу“ млађи и старији ученици више друже међусобно, док већа разлика међу генерацијама ипак постоји у Гимназији.

Да ли ти је сада теже да завршиш школске обавезе и имаш ли довољно времена за себе?

Искрено, ове године ми је доста теже да постигнем све што зацртам. Јесте да је слободног времена мало, али мене то не забрињава. Све ово мени представља и изазов на који желим успешно да одговорим. Не буде баш лако спремити се за гомилу контролних који предстоје, али се добром организацијом све на крају постигне.

Какво је друштво у Математичкој гимназији?

Чини ми се да су ме другари из одељења одмах прихватили. Чим сам дошла, помогли су ми да надокнадим пропуштено. Одмах смо се нашли и у заједничким интересовањима. Мислим да руше све стереотипе које људи имају о ђацима оваквих школа. То ће се видети на крају године, јер увелико спремамо филм о нашем одељењу, што је у Гимназији традиција за осмаке и четвртаке. Наравно, нисам заборавила друштво из старе школе. Са неким од њих се редовно виђам и дружим. И поред новог друштва они ми остају драги, јер сам са њима поделила многе тајне и провела прве најзначајније дане у школској клупи.

*Ваши новинари
Александра Марковић
Никола Савић 8/3*

ЗЕМУН МОЈ ГРАД

Заустављен вечно к'о брод у луци
Епохе за њим осташе многе
Мој дивни, мој блажени и топли доме.
Утонух срећан у недра твоја,
Несташни ветре.

Момчино моја!
Одмори мало,
Јуначе храбри, ока плава.

Гледај мирно у стари град
Раскоша пун, бели Београд.
Аласи твоји, морнари стари
Дунавом језде ка сненој Сави.

Младен Јовановић 7/1

ЉУБАВ

Шта је то љубав?
Да ли се то купује
или се због тога тугује?

Шалу на страну,
љубави ја не видим
баш никакву ману.

Љубави постоје разне.
И ту не постоје казне,
само лептирићи у стомаку.
Ако не верујеш,
питај маму или баку!

Уна Дондур 4/3

Нова школска година у „Кочићу” започела је испраћајем директора Мијодрага Кубуровића у пензију. Нови директор је Светозар Николић, професор техничког образовања. Директору Кубуровићу желимо да безбрижно и дуго ужива у пензионерском животу, а новом директору да буде веома успешан на новом радном месту. Такође, друштву „Кочићевих” пензионера придружио се и педагог Драган Мишковић. Драги наши пензионери, будите нам здрави и дуговечни.

И ове школске године уписали смо предшколце. **Припремни предшколски програм** у нашој школи организује се од 2006/7. г. Деца предшколског узраста обавезна су да у трајању од девет месеци савладају предвиђен програм припреме пред полазак у основну школу, за шта на крају добијају уверење за упис у први разред. Наших 50 предшколаца распоређено је у две групе, а њихови васпитачи су Лидија Подунавац и Тијана Трбољевац.

Продужени боравак у нашој школи из године у годину има све више деце. Учитељице Јадранка Брењо и Снежана Дејановић Ћацима „заменеју” родитеље, а простор на спрату старе школске зграде топлину дома. Ове године у боравку има 43 дечака и девојчица с којима се организује педагошки рад, игра и забава. Под брижним надзором учитељица Ћаци овде и понављају и увежбавају градиво, имају радионице, развијају своје способности, а у школској кухињи их свакодневно чека топао ручак.

Прва недеља у октобру у целом свету и код нас посвећена је деци. Ове године **Дечија недеља** трајала је од 07. до 13. 10. 2013. године под мотом: „Слушајте мама и тата, желим сестру ил' брата”. У нашој школи обележена је низом активности, од којих издвајамо учешће у манифестацији Радост Европе; ученици првог разреда приступили су Дечијем савезу, реализована је хуманитарна акција „Деца-деци”; реализоване су разне спортске активности, обележен је Дан музике, спроведена је игра „Тајанствени пријатељ” у свим одељењима, сви ученици наше школе писали су Поруке пријатељства, а чланови Ученичког парламента од тих порука направили су паное који су изложени у холу школе. Наш најбољи рецитатор Влада Папрић, ученик 6/2, учествовао је на Фестивалу дечијег стваралаштва, а у жирију Дечије књижевне критике „Доситејево перо” биле су Александра Марковић 8/3, Исидора Раденковић 8/3, Ања Васовић 8/2, Елена Милић 4/2, Вања Ђенадић 4/3 и Ива Мркајић 4/1.

Овогодишњи **44. Међународни сусрети деце Европе** свечано су отворени концертом у Великој сали Дечјег културног центра у присуству две стотине деце из 17 европских земаља и њихових домаћина, деце београдских основних школа. Наша школа била је домаћин деци из руског града Новосибирска, вокално-плесном ансамблу „Кашалот”. Дванаесторо деце узраста 14 и 15 година било је смештено у девет земаљских породица и родитељи наших ученика бринули су о њима као о својој деци. За њих је организован програм током боравка – возња бродом, спортске активности на Ади Циганлији, посета позоришту, журка у ДКЦ, концерт КУД „Таурунум” у холу школе, дружење са ученицима и наставницима, свечани концерт у Сава центру, посета ЗОО врту и испраћај.

Дечији филмски фестивал KIDS FEST, ревија најбољих остварења седме уметности за децу, једини је догађај те врсте у Србији. Наша школа је трећу годину заредом организовано присуствовала овој манифестацији. Ученици од трећег до осмог разреда овај пут гледали су филм „Амазонија 3D”, бразилско остварење које говори о авантурама малог мајмуна изгубљеног у највећој прашуми на свету.

Традиционално већ, и овог октобра, организовано смо ишли на **Сајам књига**. Група ученика од четвртог до осмог разреда, њих 120, у пратњи својих учитеља и наставника, имала је прилику да се упозна са сајамском атмосфером, новим издањима књига и да се дружи са писцима и издавачима. Наши ученици и колеге вратили су се пуних руку, а и школску библиотеку обогатили су неки нови наслови.

Током првог полугодишта учитељи и предметни наставници организовали су за своје ученике још и посете биоскопу, позоришту, музејима и другим установама. Ученици од првог до четвртог разреда гледали су представе „Петар Пан” и „Новогодишњу представу”, а ученици старијих разреда представу „Аутобиографија”. Ученици седмог и осмог разреда обишли су још Музеј Вука и Доситеја, Спомен-музеј Иве Андрића и учествовали на Фестивалу еколошког филма. Обележен је Светски дан хране. Ученици 7/1 гледали су филм „Хобит 3D”. У организацији Ученичког парламента и уз велику подршку директора, ученици осмог разреда били су на излету на Авали. Ово је била одлична прилика да се ученици друже, али и науче по нешто. Осмаци су са својим наставницима обишли Споменик Незнаком јунаку и Авалски торањ, а чар дружењу у ресторану „Авала” придодала је и изненадна снежна вејавица.

Крај полугодишта обележили смо новогодишњим журкама у дискотеци „Трезор” и посебном журком у холу школе.

фото секција

Радост Европе у Кочићу

Нова година

Дечја недеља

Предшколци

Родитељи као наставници

Поштовани родитељи,
ОСНОВНА ШКОЛА „ПЕТАР КОЧИЋ” почиње са уписом
 у први разред 1. априла 2014. године.

У нашој школи се негују савремени облици и
 методе рада, подстиче креативност, тимски рад
 и сараднички однос са родитељима.

Наше предности

- Успешно реализујемо предшколски програм,
 прва смо основна школа у Београду која је увела
 овај програм.
- Одељења се формирају са малим бројем ученика
 што омогућава бољи индивидуални рад.

- За ученике I и II разреда
 формирана су одељења боравка.
 Радно време боравка и организација ручка
 усклађује се са потребама деце и родитеља.
- За потребе ученика постоји добро организована
 стоматолошка служба.

- Прва смо школа у Србији која има
 медијатеку за верску наставу у којој ђаци могу
 изнајмљивати библијске цртане филмове,
 емисије православне садржине
 и додатну литературу за овај предмет.

Први у Србији

За оне који желе више

- Од I разреда ученици уче енглески језик,
 а од V и руски језик.

- Поред обавезних изборних предмета
 грађанског васпитања или верске наставе,
 наша школа нуди и следеће изборне предмете:

- У оквиру ваннаставних активности ђаци могу
 према интересовању бити укључени у следеће
 спортске и културне активности:
 фото, еколошка, ликовна и др. секције,
 кошарка, карате, одбојка, фолклор, плес, шах

У сарадњи са УНИЦЕФ-ом школа је укључена у пројекат „Школа без насиља” и ДИЛС пројекат.

ОСНОВНА ШКОЛА „ПЕТАР КОЧИЋ” ЗЕМУН
ПРВОМАЈСКА 79

тел. 011/2196-149; 011/2196-148; 011/316-94-87; E-mail: osnovnapkocic@gmail.com

Менторска смо школа за Професионалну оријентацију.

МОЖЕТЕ НАС ПРАТИТИ И НА ШКОЛСКОМ САЈТУ ПУТЕМ АДРЕСЕ

www.osnovna škola petar kocić zemun